

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 17-01-54678 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' רשות ניירות ערך

בפני כבוד השופטת נאוה בן אור

העותרת

התנועה למען איכות השלטון בישראל
על ידי ב"כ עו"ד איתמר שחר, עו"ד נילי אבן-חן ועו"ד צרויה
מידד-לוזון

נגד

המשיבים

1. רשות ניירות ערך
2. הממונה על חופש המידע ברשות ניירות ערך

פסק דין

העותרת מבקשת כי המשיבה תחשוף לפנייה חוות דעת משפטית פנימית, העוסקת בשינוי מבנה הבעלות בבורסה לניירות ערך בתל אביב בע"מ, ואשר על בסיסה החליטה לקדם את התיקון לחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968, בעניין השינוי המבני של הבורסה. המשיבה מסרבת לעשות זאת, ונסמכת, בעיקרו של דבר, על הוראת סעיף 9(ב)(4) לחוק חופש המידע, התשמ"ח-1998 ולפיו מוסמכת רשות ציבורית להימנע מחשיפת מידע בעל אופי פנימי.

רקע

1. ב-21.7.2016 פנתה העותרת, לראשונה, למשיבה, בבקשה לפי חוק חופש המידע, התשמ"ח-1998 (להלן: **חוק חופש המידע**) ובגדרה ביקשה כי יומצאו לידיה כל חוות הדעת אשר שימשו לצורך קידום הצעת החוק לשינוי מבנה הבורסה בישראל (הצעת חוק ניירות ערך (תיקון מס' 60) (שינוי מבנה הבורסה), התשע"ו-2016). בכלל חוות הדעת המבוקשות ביקשה העותרת כי יומצאו לידיה מחקרים השוואתיים אודות מבנה הבורסה במדינות אחרות בעולם ומהלכי הפרטת בורסות במדינות אחרות בעולם; חוות דעת משפטיות; חוות דעת כלכליות; הערכת שווי לצרכי מיסוי או לכל צורך אחר; חוות דעת אודות מבנה הבעלות בבורסה ובכלל זאת אודות זכותם הקניינית, לכאורה, של חברי הבורסה. בנוסף ביקשה כי יומצאו לעיונה מסמכים שהוצגו לפני הוועדה לשכלול המסחר ולעידוד הנדל"ת בבורסה (ועדת בן חורין), אשר עמדו בבסיס הצעת החוק.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 17-01-54678 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' רשות ניירות ערך

ב-19.9.2016 השיבה המשיבה על הפנייה והודיעה כי היא נכונה להיעתר לבקשה באופן חלקי. המשיבה המציאה לעיונה של המבקשת את רשימת המאמרים בנושא מבנה הבעלות של בורסות שונות ברחבי העולם, עליהם הסתמכה. בנוסף המציאה לעיונה מסמכים שהוצגו לפני הוועדה לשכלול המסחר ולעידוד הנזילות בבורסה, על פי רשימה שפורטה במכתב. את יתר המסמכים המבוקשים סירבה המשיבה למסור, בהתבססה על טעמים שונים, ובכללם שהמדובר במידע בעל אופי פנימי (סעיף 9(ב)(4) לחוק חופש המידע); שמסירת המידע עלולה לשבש את תפקודה התקיין ולפגוע ביכולתה לבצע את תפקידיה (סעיף 9(ב)(1) לחוק האמור); שחלק מן המסמכים נמסרו למשיבה בתנאי שלא יגולו (סעיף 9(ב)(7) לחוק) ועוד. בנוסף העירה המשיבה כי במכתבה לא הצביעה העותרת על אינטרס כלשהו במידע ועל כן בהפעילה את שיקול דעתה על פי סעיף 10 לחוק חופש המידע לא עמדו לנגד עיניה אינטרסים אישיים, ספציפיים ואחרים של העותרת, שניתן היה להביאם במסגרת השיקולים הרלוונטיים.

2. ב-2.11.2016 שבה העותרת ופנתה למשיבה, והודיעה כי לנוכח האמור במכתב לעיל, והגם שהיא סבורה כי נימוקי תשובתה שגויים, היא מבקשת לצמצם את בקשתה ולהתמקד אך בחוות הדעת אודות מבנה הבעלות בבורסה, לרבות אודות זכותם הקניינית לכאורה של חברי הבורסה, בבורסה ובנכסיה. במכתב טענה כי ידוע לה שנערכו לפחות שלוש בדיקות משפטיות בעניין זה: במשיבה, במשרד האוצר ובמשרד המשפטים. העותרת טענה במכתבה כי קיים אינטרס ציבורי מובהק בחשיפת חוות הדעת, שכן על יסודן מקודמת חקיקה המתבססת על ההנחה לפיה חברי הבורסה הם הזכאים היחידים לזכויות ההוניות שיווצרו בה עקב השינוי המבני. עמדתה היא שהמדובר בהנחה בעייתית הסותרת את האינטרס הציבורי, באשר היא מתעלמת מזיקתם של נכסי הבורסה לציבור. עוד טענה העותרת במכתבה כי אין עומד למשיבה הסייג שבסעיף 9(ב)(4) לחוק חופש המידע, באשר הרשות אזכרה את דבר קיומן של חוות הדעת על מנת לשכנע את חברי ועדת הכספים של הכנסת כי אין ממש בעמדה לפיה נכסי הבורסה אינם שייכים לחבריה. מכאן שהמדובר במידע בעל ערך ציבורי מובהק, ונשמטת הקרקע מתחת לנימוק הדחייה המתבסס על הסייג האמור.

המשיבה השיבה למכתב זה ב-27.12.2016 והודיעה כי לא שינתה את עמדתה שהמדובר במידע בעל אופי פנימי מובהק, החוסה תחת הסייג של סעיף 9(ב)(4) לחוק. המשיבה דחתה את הטענה לפיה מצויות בידיה שלוש חוות דעת משפטיות שונות והבהירה כי בידיה חוות דעת משפטית אחת בלבד. עוד דחתה את טענת העותרת לפיה יש אינטרס ציבורי בגילוי המידע, שהרי כלל הדעות הנוגעות לזכויות חברי הבורסה הובעו בגלוי במסגרת הדיונים שנערכו בקשר להצעת החוק לשינוי מבנה הבורסה. ואם כך, אין גילוייה של חוות הדעת משרת אינטרס ציבורי כלשהו.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 17-01-54678 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' רשות ניירות ערך

אולם, גם לו היה בגילוי לשרת אינטרס ציבורי, עמדת המשיבה היא שקיימת מלוא ההצדקה לתחולת הסייג בשל הפגיעה הקשה ברשות לו תיחשף חוות הדעת.

מכאן העתירה.

תמצית טענות העותרת

3. העותרת טוענת בעתירתה כי העניין הציבורי במידע המבוקש נובע מעמדתה כי הבורסה והנכסים שנצברו בידיה, והמוערכים על ידה במאות מיליונים אם לא במיליארדי שקלים, אינם קניינם של חברי הבורסה ולפחות אינם קניינם הבלעדי, וכי קיימת זיקה איתנה בין נכסים אלה לבין הציבור. הצעת החוק – שביני לביני הפכה חוק (ב-20.3.2017) – עומדת בסתירה מוחלטת לעמדה זו ויוצאת מנקודת הנחה לפיה חברי הבורסה זכאים להחזיק במניות הבורסה העתידיות וכך יתאפשר להם לקבל לידיהם בעלות מלאה על נכסיה.

על מנת לאפשר דיון ציבורי הוגן ופתוח בדבר הנחות היסוד העומדות בבסיס הצעת החוק, סבורה העותרת כי מן הדין שהרשות, שיזמה את החוק, תפרוש בפני הציבור את השיקולים שהנחו אותה בניסוח הצעת החוק.

4. העתירה מפרטת באריכות, ולטעמי שלא לצורך, את עמדתה של העותרת בדבר זיקתו של הציבור לנכסי הבורסה, משל תכליתה של העתירה להשיג על ההצעה (שהפכה כאמור בינתיים לחוק) לגופה, עניין שאינו מצוי בסמכותו של בית משפט זה.

5. בכל הנוגע לטעמי המשיבה העומדים ביסוד דחיית הבקשה לחשיפת חוות הדעת טוענת העותרת, כי בנסיבות העניין אין יסוד לטענה המסתמכת על הסייג הקבוע בסעיף 9(ב)(4) לחוק חופש המידע, באשר אין המדובר בפרוטוקול המכיל חילופי דעות או במסמך המהווה חלק מהליך גיבוש שיקול דעתה של הרשות, כי אם בתוצר סופי, חוות דעת מקצועית ומגובשת, בנושא עקרוני, המכיל טענות משפטיות בלבד, אשר המשיבה התבססה עליהן בגילוי בהליך החקיקה. מכאן, שאין חשש ל"אפקט מצנן". ודאי כך, כאשר המשיבה השתמשה באזכורה של חוות הדעת במהלך הדיונים בכנסת והפכה אותה בדרך זו למידע בעל ערך ציבורי מובהק.

עוד נטען, כי לא פורש כלל מהי אותה פגיעה קשה בתפקוד המשיבה (הסייג הקבוע בסעיף 9(ב)(1) לחוק), הצפויה כתוצאה מגילוי חוות הדעת, במיוחד לאחר שדבר קיומה נחשף ברבים.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 17-01-54678 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' רשות ניירות ערך

מכל מקום לא הוכח כי קיימת הסתברות קרובה לפגיעה ממשית באינטרס הציבורי עליו מבקשת המשיבה להגן, כנדרש על פי הפסיקה.

לסיכום סבורה העותרת כי האינטרס הציבורי שבחשיפת חוות הדעת גובר על האינטרס שבאי גילוייה וכי סירוב המשיבה למוסרה לוקה בחוסר סבירות.

עיקרי עמדת המשיבה

6. המשיבה מבהירה כי המדובר בחוות דעת משפטית אחת, שנכתבה על ידי היועץ המשפטי שלה בסיועה של הלשכה המשפטית בראשה הוא עומד. על פי המובא בתגובתה לעתירה, חוות הדעת הוכנה על רקע דיון בישיבת מליאת רשות ניירות ערך, שהתקיים ב-22.2.2015, ואשר במהלכו הועלו מספר שאלות מטעם מי מחברי המליאה בהתייחס לתיקון החוק המוצע. משכך הוסכם, כי יתקיים דיון משלים. לקראת הדיון המשלים, שהתקיים ב-25.3.2015, הכין סגל הרשות את חוות הדעת ועיקריה פורטו במהלכו. פירוט ותיאור עיקרי חוות הדעת ושל הדיון שהתנהל במליאה מצאו ביטוי בפרוטוקול אותה ישיבה שפורסם לרבים, כפי שנוהגת המשיבה לעשות ביחס לכל הפרוטוקולים של דיוני המליאה.

העותרת, שנטלה חלק בדיוני ועדת הכספים עובר לתיקון החוק, התוודעה, ככל יתר המשתתפים, לעיקרי המידע המבוקש, לרבות עיקרי חוות הדעת ועיקר תוכנה. בנוסף, עיקרי הניתוח והמסקנות המשפטיות שבחוות הדעת הובאו במכתבו של יו"ר רשות ניירות ערך, פרופ' שמואל האוזר, במכתבו מ-14.3.2017 לחברת הכנסת שרון השכל. מכתב זה נשלח בתגובה לחוות דעת של מספר משפטנים, אותה שלחה חברת הכנסת לשר האוצר בנושא הנדון. עותק ממכתבו של יו"ר הרשות נשלח במקביל גם לשר האוצר, למנכ"ל משרד האוצר, ליועץ המשפטי לכנסת ולגורמים נוספים. עם הגשת התגובה לעתירה נשלח עותק מן המכתב גם לעותרת.

במכתב האמור דחתה המשיבה את חוות הדעת שנשלחה על ידי חברת הכנסת השכל, לרבות הרקע העובדתי שהוצג בה, הטענות המשפטיות וההמלצות. יו"ר הרשות הציג את עמדת הרשות ביחס לשאלת הבעלות על הבורסה ואת התשתית העובדתית על בסיסה גיבשה עמדה זו. עוד צוין במכתב כי עמדת הרשות מקובלת על משרדי האוצר והמשפטים וכי האמור בו ממצה את עמדתה המשפטית של הרשות בנושא וכולל את הנימוקים שעמדו בבסיס המסמכים המשפטיים הפנימיים שהוכנו ברשות.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 17-01-54678 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' רשות ניירות ערך

7. לטענת המשיבה, לא הציגה העותרת אינטרס ממשי לחשיפת חוות הדעת שעיקריה גלויים לציבור, אינטרס שיש בו לגבור על האינטרס הציבורי שבאי חשיפת דיונים פנימיים ושל חוות דעת פנימית שהוכנה לשם קיומם.

המשיבה סבורה, כי אין יסוד לעתירה בהינתן שהמדובר במסמך פנימי מובהק, שהוכן לשם קיום דיונים פנימיים וקבלת החלטה. לנוכח העובדה שעיקריו פורסמו, ודאי כך לנוכח מכתבו המפורט של יו"ר הרשות, אין עוד חשיבות ציבורית בחשיפתו.

מנגד, חשיפת חוות הדעת עצמה יהיה בה משום "אפקט מצנן", שירתיע את עובדי המשיבה לקיים דיונים כנים, כשאינן מובטח מעטה מסוים של חיסיון לדעות המוחלפות בהליך קבלת ההחלטות. תהיה בכך משום פגיעה, בוודאות קרובה, בחופשיות הדין ובהבעת דעות בחוות דעת פנימיות. החיסיון נועד להגן על איכות החלטותיה של הרשות ועל האפקטיביות של תהליך קבלתן.

עוד נטען, כי גילוי חוות הדעת עלול ליצור "מדרון חלקלק" ולהעמיד את המשיבה בפני בקשות רבות בהן תידרש למסור מידע ומסמכים פנימיים שהוכנו לצורך דיונים פנימיים שלה. מסמכים כאלה כוללים, בדרך כלל, מידע רגיש, בין כזה המתייחס לגורמים המפוקחים על ידה ובין אודות נושאים רגישים נוספים המובאים לדין.

נוכח כל אלה טוענת המשיבה, כי נעשה האיזון הראוי בין כלל השיקולים הצריכים לעניין וכי החלטתה סבירה ומידתית.

דיון והכרעה

כפי שאנמק להלן, מסקנתי היא כי דין העתירה להידחות.

9. חוק חופש המידע משרת תכליות יסוד בחברה דמוקרטית. הזכות לחופש המידע, המעוגנת בו, מגשימה את הערך של חופש הביטוי ומהווה כלי בידי האזרח למימוש זכויותיו הפוליטיות והאחרות; היא מבטאת את עובדת היות השלטון נאמן הציבור, המחזיק במידע כנאמן לטובת הציבור, שהוא בעליו; היא נותנת כלי בידי הציבור לבקר את מעשי השלטון, לשפר את איכותה של פעולת הרשות ולבקר את מעשיה; ומחזקת את אמון הציבור ברשויות השלטון בתרומתה לשקיפות הליך קבלת החלטות על ידיהן (ראו: עע"מ 7024/03 גבע נ' יעל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 17-01-54678 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' רשות ניירות ערך

גרמון, ראש עיריית הרצליה (6.9.2006); עע"מ 6013/04 משרד התחבורה נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ (2.1.2006); בג"צ 258/07 גלאון נ' ועדת הבדיקה הממשלתית לבדיקת ארועי המערכה בלבנון (6.2.2007) עע"מ 9135/03 המועצה להשכלה גבוהה נ' עיתון הארץ (19.1.2006)).

אלא שהזכות לחופש המידע, ככל זכות, אינה זכות מוחלטת. מולה ניצבות זכויות אחרות כמו גם אינטרסים הראויים להגנה. חוק חופש המידע מתווה את האיזונים הנדרשים לשם הבטחת הזכות לחופש המידע וההגנה על זכויות ועל אינטרסים אחרים.

10. באופן כללי ניתן לומר, כי החוק מסייג את הזכות מקום שהנסיבות אינן מצדיקות את מימושה, כגון שהיעתרות לבקשה תצריך הקצאת משאבים בלתי סבירה (סעיף 8). החוק אף מסייג את הזכות מקום שהמדובר בסוג מידע שאין לגלותו (סעיף 9(א)), כגון מידע שחשיפתו מעוררת חשש לפגיעה ביחסי החוץ של המדינה, בביטחון המדינה, בביטחונו או בשלמו של אדם פרטי וכדומה), או מקום שהמדובר במידע שאין חובה למסרו (סעיף 9(ב)), כגון מידע שמסירתו עלולה לשבש את תפקודה התקיין של הרשות, מידע בדבר דיונים פנימיים, מידע שהוא סוד מסחרי ועוד).

אלא שגם אם הגיעה הרשות למסקנה כי חל אחד הסייגים המפורטים בחוק, אין זה סוף הדרך. עליה להידרש, בין היתר לעניינו של המבקש במידע ככל שציין זאת בבקשתו, ולעניין הציבורי שבגילוי המידע (סעיף 10). כך גם עליה לבחון את האפשרות למסירת המידע באופן חלקי, תוך עריכת שינויים בו או תוך התניית תנאים לגבי דרך קבלתו ואופן השימוש בו (סעיף 11). כדבריו של כבי השופט יי עמית בעע"מ 3300/11 משרד הביטחון נ' גישה-מרכז לשמירה על הזכות לנוע (5.9.2012): "ניתן לומר כי סעיף 10 עניינו בסבירות וסעיף 11 עניינו במידתיות" (פסקה 10 לפסק הדין).

ועוד יש להוסיף כי מהוראת סעיף 17(ד) לחוק עולה, כי הביקורת השיפוטית רחבה יותר ותחול גם מקום שכללי המשפט המנהלי המקובלים לא היו מצמיחים עילת התערבות (ראו בהרחבה עע"מ 3300/11 לעיל, פסקה 12 לפסק דינו של כבי השופט יי עמית).

11. עיקר דיוננו נשען על הסייג הקבוע בסעיף 9(ב)(4) לחוק, הקובע כי רשות אינה חייבת למסור:

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 17-01-54678 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' רשות ניירות ערך

"מידע בדבר דיונים פנימיים, תרשומות של התייעצויות פנימיות בין עובדי רשויות ציבוריות, חבריהן או יועציהן, או של דברים שנאמרו במסגרת תחקיר פנימי, וכן חוות דעת, טיוטה, עצה או המלצה, שניתנו לצורך קבלת החלטה, למעט התייעצויות הקבועות בדין"

העומד בבסיסו של סייג זה הוא –

"הרצון למנוע את יצירתו של "אפקט מצנן" (chilling effect), דהיינו, רתיעה של חברי הרשות הציבורית ועובדיה מקיום דיאלוג פתוח וגלוי בשל חשש כי דברים שייאמרו על ידם בדיונים פנימיים או בחוות דעת פנימיות ייחשפו לעין כל. התכלית המרכזית שביסוד הסעיף היא, אפוא, הגנה על איכות החלטותיהן של רשויות הציבור ועל האפקטיביות של תהליך קבלתן" (עע"מ 3300/11 לעיל, פסקה 1 לפסק דינה של כבי השופטת א' חיות).

אלה הם העקרונות. ועתה לענייננו.

12. טענת העותרת, לפיה חוות הדעת שהוכנה על ידי היועץ המשפטי של המשיבה יצאה מגדר מסמך המהווה חלק מהליך גיבוש שיקול דעתה של הרשות ומהווה תוצר סופי, אינה מקובלת עליי. גם לא העובדה שהמדובר במסמך המכיל טענות משפטיות בלבד.

לשון החוק, על פי פשוטה, גורסת כי גם חוות דעת שניתנה לשם קבלת החלטה נכללת בגדרי הסייג. אין לקבל, שחוות דעת פנימיות מאבדות מאופיין הפנימי מקום שהתקבלה החלטה והתגבשה מדיניות. נראה כי כך סבור כבי השופט י' עמית בעע"מ 3300/11 לעיל, באומרו: "אני רואה לקבל את פרשנות המשיבה לפיה הרציונאל של אפקט מצנן לא חל מקום בו הסתיים הדיון והתקבלה החלטה אופרטיבית" (שם, פסקה 19). גם לאחר מעשה, לחשיפת חוות הדעת הפנימית אפקט מצנן שהרי מודעותו של כותב חוות הדעת לאפשרות שזו תיחשף, על אף שנכתבה לצרכים פנימיים, עשויה להשפיע על מידת הפתיחות ועל אופן ההנמקה שבכתיבתו ועל התנהלותו במקרים דומים בעתיד. חשיפת חוות דעת כמו זו העומדת במוקד דיוננו והשלכות הרוחב שתבאנה עם החלטה כזו יהיה בהן כדי להפוך את הדיון ברשויות הציבוריות השונות לדיון "מתגונן", תחת דיון ענייני. מנגד, עניינו של הציבור הוא במדיניות שהתקבלה ובטעמים העומדים ביסודה.

13. בענייננו, לנגד עיני הציבור נחשף פרוטוקול הדיון שהתקיים במליאת הרשות, ובו סקירה מפורטת של עמדת הרשות בכל הנוגע לתשתית המשפטית לשינוי המבני בבורסה,

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 17-01-54678 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' רשות ניירות ערך

ומדוע עמדתה היא שהבעלות בה אינה של המדינה כי אם של חבריה. סקירה זו הושתתה על חוות הדעת הפנימית שהוכנה לקראת הדיון. לא זו אף זו, בתגובה לחוות דעת נוגדת ששלחה חברת הכנסת השכל לשר האוצר, השיב לה יו"ר הרשות במכתב מפורט, המחזיק תשעה עמודים, ובו מענה מפורט עד מאוד מדוע, לתפיסתה של הרשות, אין הבעלות בבורסה נתונה למדינה אלא לחבריה. בקשת העותרת וטענתה כי מן הדין שהרשות, שיזמה את החוק, תפרוש בפני הציבור את השיקולים שהנחו אותה בניסוח הצעת החוק נענתה במלואה באמצעות המסמכים הגלויים הללו.

חוות הדעת הפנימית שעל יסודה התקיים הדיון במליאת הרשות ושעל יסודה נכתב מכתבו של יו"ר הרשות הוצגה לעיוני, בהסכמת הצדדים, לאחר הדיון. עיינתי בה ולא מצאתי כי יש בה כדי לשנות את התמונה שצוירה בדיון במליאה ובמכתב האמור. מדרך הטבע המדובר בחוות דעת מפורטת יותר, אולם המעיין בפרוטוקול ובמכתב יכול להתרשם כי הדיון בסוגיית הבעלות קיבל התייחסות מפורטת ומנומקת. בנסיבות אלה לא מצאתי מה התכלית שבחשיפת חוות הדעת, שהרי עמדתו המשפטית ואופן הנמקתו של כותב חוות הדעת הפנימית אינה נושא לדיון. מידיעת הציבור לא נחסכה כל עובדה רלוונטית לדיון הציבורי ואילו על השלכות חשיפתה של חוות הדעת עמדתי לעיל.

14. אוסיף, כי כפי שניתן לומר זאת על פרוטוקול הדיון במליאת המשיבה, המתפרסם כשהוא ערוך ומבלי ששמות הדוברים במהלכו מצוינים בו, כך גם חוות הדעת האמורה נחשפה ברוח הוראת סעיף 11 לחוק חופש המידע, בדרך של פרפרזה – ארוכה ומפורטת – המשרתת את האפשרות של קיום דיון ציבורי ממצה בנכונותה של עמדת הרשות תוך הגנה על תפקודה היעיל ותוך מניעת הפגיעה הבלתי מידתית, לטעמי, בחופש הדיון הפנימי וממילא באיכותו. זו אותה "מידתיות" הנזכרת בדבריו של כב' השופט י' עמית בע"מ 3300/11 לעיל.

העתירה נדחית.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 17-01-54678 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' רשות ניירות ערך

העותרת תשלם למשיבה הוצאות ושכ"ט עו"ד בסכום כולל של 10,000 ₪.

המזכירות תמציא העתק מפסק הדין לבי"כ הצדדים.

ניתן היום, לי' ניסן תשע"ז, 26 אפריל 2017, בהעדר הצדדים.

נאוה בן אור

נאוה בן אור, שופטת